

Վահան Տեր-Յան

Սև գիշերն է գրկել ինձ, մութն է պատել իմ ուղին

Սև գիշերն է գրկել ինձ, մութն է պատել իմ ուղին,
Քեզ եմ կանչում ես նորից, իմ հեռավո՛ր, իմ անգին...
Ես մոլորված մի կրակ, ես անհաստատ մի հոսանք,
Վիհե՛ր, վիհե՛ր անհատակ տրտմություն ու ափսոսանք:
Օտար, երկիր, օտար հող, թախիծով լի երազներ,
Անրջանքներ մեղմ մարող, անվերադարձ հիացքներ:
Քաղցր է մութը քո գրկում, լույսը սև է առանց քեզ.
Այնպե՛ս մեղմ ես դու գգվում, դու լուսեղեն ես այնպե՛ս:
Դու իջնում ես որպես հուշ, որպես ուրիշ կյանքի լույս,
Քո հայացքում կա անուշ մեղմություն ու արշալույս:
Սև գիշերն է գրկել ինձ, մութն է պատել իմ ուղին,
Քեզ եմ կանչում ես նորից, իմ հեռավո՛ր, իմ .անգին...

1907-1908

Յատուկ Պոէմ